

РЕШЕНИЕ

№ 22867

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6474** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от „ДИ ВЕС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от В. И. П. - управител, чрез адв. Г. А., срещу Решение № 2026/29.04.2024 г., постановено по НАХД № 20241110204447/2024 г. по описа на СРС, НО, 3-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 38-3/24.01.2024 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на „ДИ ВЕС“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) за нарушение по чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, вр.чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП.

В касационната жалба се излагат подробни съображения относно незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение поради издаването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции. Изложени са доводи, че съдът е установил, че процесното нарушение е формално, но неправилно е приел, че вредните последици са значителни, поради което не е приел случая за маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Поради изложените съображения, моли касационната инстанция да

отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Държавна агенция „Национална сигурност“, чрез процесуалния си юрк. В., оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. По подробно изложени в представени писмени бележки доводи счита, че решението на СРС е правилно, поради което моли да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, I касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Настоящият съд възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка, с оглед обстоятелството, че не съществува спор по фактите. СРС е изложил и мотиви досежно приложението на материалния закон и по възраженията във въззивната жалба. Намерил е, че правилно отговорността на „ДИ ВЕС“ ЕООД е ангажирана за нарушение по чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, вр.чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП. СРС подробно е анализирал признаците на състава, съобразявайки възраженията на дружеството, че не е осъществено плащане, за което да е възникнало задължение за уведомяване на ДАНС.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

В случая „ДИ ВЕС“ ЕООД не твърди и не представя доказателства, че в срок до 17.10.2022 г. включително, е уведомил дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за извършеното на 12.09.2022 г. плащане в брой на стойност над 30 000 лева. Спорът в настоящия случай касае задължението за информиране на контролния орган, доколкото според касатора покупко-продажбата на валута между обменното бюро от една страна и финансова институция от друга не попадало в приложното поле на сделка, по която е осъществено плащане, за което е изискуемо съответното уведомление.

Съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗМИП лицата по чл. 4 уведомяват дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции.

По арг. на чл. 46, ал. 1, т. 4 от ЗДДС сделката, включително договарянето, свързано с валута, използвана като законно платежно средство, представлява доставка на финансова услуга и в този смисъл за придобиването на чуждестранна валута от финансовата институция е извършено плащане за конкретната финансова услуга. Не се споделят доводите на касатора, че не е извършено плащане, тъй като от страна на обменното бюро е била предоставена определена услуга, за изпълнението на която се е дължало парично задължение /плащане/, което в случая е надвишавало 30 000 лева.

Това от своя страна вменява задължение на обменното дружество да съобщи за нея независимо коя е насрещната страна по сделката – било то финансова или държавна институции. Поради което законосъобразен е изводът на административнонаказващия орган и на СРС, че обменното бюро е извършило нарушение на чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, във вр. с чл. 76, ал. 1 ЗМИП. Нарушението е формално и е осъществено чрез бездействие.

Правилно СРС е преценил, че конкретният случай не е маловажен. Предвид обстоятелството, че дружеството развива дейност над 20 години като обменно бюро е недопустимо да не познава своите задължения, произтичащи от закона. Законодателят, имайки предвид характера на дейността на обменните бюра, изрично е предвидил, че последните биха способствали за реализирането на мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, поради което им е вменил определени задължения, които за дългото си съществуване юридическото лице е следвало да познава и да съблюдава.

Предвид гореизложеното, обжалваното решение, с което е потвърдено наказателното постановление, като постановено при липса на визираните касационни основания, следва да се остави в сила.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2026/29.04.2024 г., постановено по НАХД № 20241110204447/2024 г. по описа на СРС, НО, 3-ти състав.

ОСЪЖДА „ДИ ВЕС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от В. И. П. - управител, да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.